

Ανυπόδητος Συμεών βαίνων μάκαρ, Τον πτερνίσαντα τους βροτούς πατείς όφιν.

Ο όσιος Συμεών ο Μονοχίτων και Ανυπόδητος, γεννήθηκε στο χωριό Βαθύρεμα Αγιάς από πατέρα ιερέα - τον παπά Ανδρέα, δάσκαλο του κρυφού σχολειού και την Αικατερίνη. Από μικρό παιδί έδειχνε σημεία αρετής και αγιότητας. Έμαθε τα ιερά βιβλία και βοηθούσε τον πατέρα του, ψέλνοντας στις ιερές ακολουθίες.

Ο φιλότουρκος κοτσαμπάσης του χωριού θέλησε να τον παντρέψει με την κόρη του Τριανταφυλλιά, απειλώντας τον πατέρα του πως, αν δε συναινέσει ο γιος του, θα τον πάρει το παιδομάζωμα. Έτσι με τη βία, μια βραδιά στο σπίτι του, παντρεύει το Συμεών με την κόρη του, με ξένο παπά. Στο χρόνο επάνω γέννησε η γυναίκα του ένα αγοράκι, το οποίο ονόμασαν Δημήτρη. Όμως ο Συμεών ήταν βαθιά λυπημένος κι έδειχνε συλλογισμένος. Στον πεθερό του, που τον ρωτά, ομολογεί πως δεν είναι δικό του το παιδί και πως δε γνώρισε την Τριανταφυλλιά ως γυναίκα. Αφού κανείς δε τον πίστεψε αποφασίζεται ο δια πυρός θάνατός του. Κι ενώ στην πλατεία ετοιμάστηκε η φωτιά, ο Συμεών ζήτησε για τελευταία φορά να δει τη σύζυγό του μπροστά στον κόσμο. Πλησίασε το γιο του Δημητράκη και το ρώτησε ποιος ήταν ο πατέρας του. Το παιδί παραδόξως μιλώντας έδειξε για πατέρα του τον Αγροφύλακα του χωριού κι

έτσι ο Συμεών αθώθηκε.

Στην αρχή μόνασε στη μονή Οικονομειον ή Κομνήναιο Κισσάβου, ζώντας «με αυστηράν νηστείαν, άμετρον αγρυπνίαν, ολονύκτιον στάσιν, ανυπόδητος και μονοχίτων, φέρων μόνο εν πτωχικόν ένδυμα παλαιόν και εσχισμένον», όπου χειροτονείται διάκονος. Την ίδια ζωή συνεχίζει στο Άγιον Όρος στη μονή Μ. Λαύρας, όπου χειροτονείται ιερέας. Οι μοναχοί μιας άλλης μονής της Φιλοθέου έρχονται και τον παρακαλούν να αναλάβει την πνευματική καθοδήγησή τους. Ο Συμεών δέχτηκε κι επέβαλε αυστηρή τάξη και πειθαρχία. Όμως κάποιοι μοναχοί δε θέλησαν να μπουν σε υπακοή, στασίασαν και την Κυριακή του Πάσχα τον έδεσαν σ' ένα κυπαρίσσι έξω από την εκκλησία της μονής, τον έδειραν πολύ και τον φυλάκισαν στον πύργο της μονής. Με τη βοήθεια όμως ενός μοναχού αφήνοντας το Άγιον Όρος πηγαίνει στο μοναχοστόλιστο Πήλιο στην περιοχή του Φλαμουρίου. Εκεί «έμεινε τρεις χρόνους κάτω από μηλέαν τινά, εταλαιπωρείτο δε σφοδρώς κατά τον χειμώνα από το άμετρον ψύχος, το δε θέρος πάλιν εδεινοπάθει από τον καύσωνα και την υπερβολικήν θερμότητα του ηλίου». Στη συνέχεια έκτισε την περιώνυμη μονή της Αγίας Τριάδος Φλαμουρίου, στην οποία συνάχθηκε πλήθος μοναχών. Κατόπιν περιόδευσε ιεραποστολικά ως πρόδρομος κι αυτός του αγίου Κοσμά του Αιτωλού,

την Αγιά, τον Τύρναβο, την Ελασσόνα, τη Λαμία, τα Σέρβια, τα Γρεβενά, τα Άγραφα, τη Θήβα, την Αθήνα, την Εύβοια και την Ήπειρο, όπου «εκήρυττε παρρησία και χωρίς φόβον τον λόγον του Θεού». Στην Εύβοια μάλιστα τον κατηγόρησαν ότι προσπαθεί να κάνει χριστιανούς τους Τούρκους και ο πασάς αποφάσισε να τον κάψουν στην πλατεία. Λέγεται μάλιστα πως και ο ίδιος βοηθούσε στο σωρό των ξύλων. Όταν όμως ο πασάς τον είδε ανυπόδητο, φτωχό με παλιόρασα μπροστά του, τον ευλαβήθηκε και τελικά τον άφησε ελεύθερο.

Όταν επέστρεψε στο Φλαμούρι βρήκε νέους μοναχούς. Έτσι ήταν επιτακτική η ανάγκη να χτιστεί γρήγορα μοναστήρι. Μην έχοντας χρήματα μετέβη στην Κωνσταντινούπολη να ζητήσει από τον Πατριάρχη τη σχετική άδεια και υλική συνδρομή. Εκεί στον προθάλαμο του Πατριάρχη τον βλέπει κάποιος Τούρκος αξιωματικός, που είχε υπηρετήσει στο χωριό του, το Βαθύρρεμα Αγιάς, κι ενθυμούμενος την αγιότητά του, τρέχει στον Σουλτάνο Σουλεϊμάν το Μεγαλοπρεπή, του οποίου η κόρη ήταν σοβαρά άρρωστη και του μιλά για το Συμεών. Ο Συμεών τη θεραπεύει με θαυματουργικό τρόπο κι ο Σουλτάνος για να τον ευχαριστήσει του δίνει τα κοσμήματα της κόρης του, που έγινε καλά και όλα τα οικοδομικά υλικά που ήταν αναγκαία για το χτίσιμο του μοναστηριού, τα έστειλε με καράβια

στο Φλαμούρι Πηλίου. Έτσι χτίστηκε η ιερά μονή Μεταμορφώσεως Φλαμουρίου, επί Πατριαρχείας Καλλινίκου του Γ' του Ζαγοριανού. Ο ναός είναι πεντάτρουλος σταυροειδής βασιλική - αθωνικού τύπου.

Στις 19 Απριλίου του 1594 μ.Χ. σε ηλικία υπεράνω των 100 ετών επισκέπτεται την Πόλη κι εκεί ανεπαύθη εν Κυρίω κι ενταφιάστηκε στη Χάλκη των Πριγκηποννήσων. Οι μαθητές του από τη μονή Φλαμουρίου κατά την ανακομιδή του πήραν τα τίμια λείψανά του και τα έφεραν στη μονή του, όπου μέχρι σήμερα θαυματουργούν. Ιερότατο κειμήλιο της μονής σήμερα η τίμια κέρα του Αγίου Συμεών, που με πολλή ευλάβεια φυλάσσουν οι πατέρες και κυρίως ο νυν ηγούμενος της μονής π. Συμεών.

